കേരള നിയമസഭയ്ക്ക് സുപ്രീം കോടതി വിധി മറികടന്നു നിയമനിർമ്മാണം നടത്താമോ?

'ഇല്ല' എന്നാണ് ഉത്തരം.

കാരണം, അപ്രകാരമുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധമാണ്.

ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 25-ഉം 26-ഉം അനുഛേദങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നതാണ്.

മത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം (25-28)

25. ആശയ സ്വാതന്ത്ര്യം, മതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും, പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം.

1) ക്രമസമാധാനം, ധാർമ്മികത, പൊതുആരോഗ്യം, ഈ വകുപ്പിലെ മറ്റു പരാമർശങ്ങൾ എന്നിവ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ള മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാനും ആ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും അവകാശമുണ്ട്.

2) ഈ വകുപ്പ്

a. മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച സാമ്പത്തികമോ സാമൂഹികമോ രാഷ്ട്രീയമോ മതേതരമായ മറ്റെന്തെ ങ്കിലുമോ കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനോ തടയുന്നതിനോ വേണ്ടിയിട്ടുള്ളതോ

b. സാമൂഹിക ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടിയോ പൊതുസ്വഭാവമുള്ള ഹിന്ദുസ്ഥാപനങ്ങൾ ഹിന്ദുമതത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കുമായി തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയിട്ടുള്ളതോ ആയ ഏതെങ്കിലും നിയമനിർമ്മാണത്തെ തടസപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

വിശദീകരണം 1: കൃപാൺ ധരിക്കുന്നത് സിഖ് മതവിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലായി കരുതപ്പെടുന്നു.

വിശദീകരണം 2: വകുപ്പ് 2 (b) യിലെ ഹിന്ദുമതത്തെക്കുറി ച്ചുള്ള പരാമർശം ബുദ്ധ, ജൈന സിഖ് മതങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്.

26. മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും, നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം.

ക്രമസമാധാനം, ധാർമ്മികത, പൊതുആരോഗ്യം, ഈ വകുപ്പിലെ മറ്റു പരാമർശങ്ങൾ എന്നിവ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങൾക്കും താഴെപ്പറയുന്ന അവകാശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

a. മതപരമോ സാമൂഹ്യസേവനപരമോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുവാനും പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുമുള്ള അവകാശം

b. മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം

c. movable and immovable property കൈവശം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം.

d. നിയമാനുസൃതം അത്തരം പ്രോപ്പർട്ടി നോക്കിനടത്തുന്നതിനുള്ള അവകാശം.

ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 25-ഉം 26-ഉം അനുഛേദങ്ങൾ മൗലിക അവകാശങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. ഇതുമൂലം ഇൻഡ്യയിലുള്ള ഏതൊരു മതവിഭാഗത്തിനും അതിന്റെ മതകാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്ന് 1954-ൽ സുപ്രീം കോടതി 'ശിരൂർ മഠം' കേസിൽ വിധിച്ചു.

ശിരൂർ മഠം കേസ് വിധി

ഭരണഘടനയുടെ 26-ാം അനുഛേദ പ്രകാരം ഏതൊരു മതവിഭാഗത്തിനും വസ്തുക്കൾ സമ്പാദിക്കുകയും അവയുടെ ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യാമെന്നതിനു പുറമെ, തങ്ങളുടെ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാമെന്നും വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കാമെന്നും ഈ കേസിൽ സുപ്രീംകോടതിയുടെ ഏഴംഗ ബഞ്ച് വിധിച്ചു. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവവും വിശ്വാസ സംഹിതകളും എന്തെല്ലാമാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള അവകാശം അതതു മതവിഭാഗത്തിനു മാത്രമുള്ളതാണെന്നും സുപ്രീം കോടതി കണ്ടെത്തി. 26-ാം അനുഛേദത്തിൽ, മതവിഭാഗങ്ങൾക്കു വസ്തുക്കൾ ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള മൗലികാവകാശം 'നിയമം അനുശാസിക്കുന്ന പ്രകാര'മായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് ഭരണഘടന ഉറപ്പാക്കുന്ന ഭരണാവകാശം മതവിഭാഗങ്ങളിൽ നി ന്നും എടുത്തുമാറ്റുന്നതിനുള്ള അവകാശമല്ലായെന്നു ഈ വിധിയിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു.

1951-ലെ 'മദ്രാസ് ഹിന്ദു റിലിജിയസ് ആൻഡ് ചാരിറ്റബിൾ എൻഡോവ്മെന്റ് ആക്ടി'ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം ശിരൂർ മഠത്തിന്റെ ഭരണം 'കമ്മീഷണർ' ഏറ്റെടുത്തു. ഈ നിയമം ചോദ്യം ചെയ്ത്, മഠം സ്വാമിയാർ ബോധിപ്പിച്ച കേസിലാണു സുപ്രീം കോടതിയിൽ നിന്ന് സുപ്രധാനമായ ഈ വിധിയുണ്ടായത്. ഭരണഘടനയുടെ 26-ഡി അനുഛേദത്തിൽ നിയമാനുസൃതമായി മാത്രമേ വസ്തുവിന്റെ ഭരണം നടത്താവൂ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഭരണം കമ്മീഷണർക്ക് ഏറ്റെടുക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നായിരുന്നു സർക്കാർ ഭാഗം വാദം. ഏതൊരു മത വിഭാഗത്തിനും 26-ാം അനുഛേദത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ഭരണാവകാശം പ്രസ്തുത ഭരണം മതവിഭാഗത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്നും കവർന്നെടുക്കുവാനും മറ്റേതെങ്കിലും അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുവാനുമുള്ള അനുമതിയല്ലായെന്നു സുപ്രീം കോടതി അടിവരയിട്ട് ഈ വിധിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു.

1954-ലെ ശിരൂർമഠം കേസ് വിധി പിന്നീടുണ്ടായ എല്ലാ സമാന കേസുകളിലും ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു. 2017 ലുണ്ടായ കോലഞ്ചേരി പള്ളിക്കേസ് വിധിയും തുടർന്നുണ്ടായ ശബരിമല കേസ് വിധിയും ശിരൂർ മഠം കേസിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചാണുണ്ടായത്.

സുപ്രീം കോടതിവിധി നിയമ സഭകൾക്കു മറികടക്കാമോ?

സുപ്രധാന കോടതി വിധികളെ മറികടക്കുന്നതിനു നിയമസഭകൾ നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തിയ ചരിത്രവും തുടർന്നുള്ള കോടതി ഇടപെടലുകളും ഇൻഡ്യയുടെ ഭരണഘടനാ ചരിത്രത്തിൽ ഗൗരവമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന വിധി കാവേരി നദി ജലം പങ്കിടുന്നതു സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങളിലാണ്.

മറ്റൊരു സമീപകാല സുപ്രധാന കേസ് കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. കണ്ണൂർ-കരുണാ മെഡിക്കൽ കോളജുകളിലെ ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഡ്മിഷൻ സുപ്രീം കോടതി അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി. നിയമാനുസൃതമല്ലാതെ മാനേജ്മെന്റ് ക്വോട്ടായിൽ അഡ്മിഷനെടുത്ത കുട്ടികളുടെ നിയമനമാണ് റദ്ദാക്കിയത്. 'കുട്ടികളുടെ ഭാവിയെക്കരുതി' കേരള നിയമസഭ പ്രത്യേക നിയമം പാസ്സാക്കി. മെഡിക്കൽ കൗൺസിൽ ഈ നിയമനിർമ്മാണം സുപ്രീം കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. 2018-ലെ സുപ്രധാന സുപ്രീം കോടതി വിധിയിൽ (AIR 2018 SC 5041) താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി.

"കേരള സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് വിവാദ നിയമത്തിലൂടെ കോടതിക്കുള്ള റിവ്യൂ അധികാരത്തിനു സമാനമായ പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇതൊരു ദൗർഭാഗ്യകരമായ, അനർത്ഥത്തിലേക്കുള്ള എടുത്തുചാട്ടമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണം ഒട്ടും തന്നെ അനുവദനീയമല്ലെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ സുചിന്തിത അഭിപ്രായം. കോടതിവിധിയെ ദുർബ്ബ

ലപ്പെടുത്തി അസാധുവാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊരു പ്രകടമായ തോന്ന്യാസ നടപടി തന്നെയാണ്. കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഈ കോടതി ഉറപ്പിച്ചതാണ്. ഓൺലൈൻ മുഖേനയാവണം അപേക്ഷകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്ന വിധിയെയാണു ഇവിടെ അട്ടിമറിച്ചിട്ടുള്ളത്. കോടതി വിധിയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി അസാധുവാക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണിത്. ജുഡീഷ്യറിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ജുഡീഷ്യൽ അധികാരങ്ങളെ അതിക്രമിച്ച് ഉല്ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെയും ഈ കോടതിയുടെയും വിധികളെയും ഉത്തരവുകളെയും ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുവാൻ സംസ്ഥാന ഗവണ്മെന്റിനു യാതൊരു അവകാശവുമില്ല. നിലവിലുള്ള നിയമത്തിൽ ഏതെങ്കിലും അപാകത മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഒരു നടപടിയല്ലിത്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങൾ വിവിധ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് വിധികളിലൂടെ നിശ്ചിതമായി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സംസ്ഥാന ഗവണ്മെന്റ് എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയത് എന്നതു മനസ്സിലാകുന്നതേയില്ല'.

വ്യക്തിഗത വിധികൾ നിയമസഭകൾക്ക് അസ്ഥിരപ്പെടുത്തത്തക്കതല്ലായെന്നും അത്തരത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണം നിയമവാഴ്ചയുടെ മരണമണി മുഴക്കുമെന്നും കാവേരി നദിജല കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി വ്യക്തമാക്കി.

സഭ അതിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ പ്രകാരമാണ് ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാവുന്നതല്ലെന്നും 1904-ലെ സ്കോട്ലണ്ട് ഫ്രീ ചർച്ചു വിധി ഉദ്ധരിച്ച് കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളിക്കേസിൽ, സുപ്രീം കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

സുപ്രീം കോടതിവിധി രാജ്യത്തെ നിയമം

സുപ്രീം കോടതി വിധി രാജ്യത്തെ നിയമമാണെന്ന (Law of the Land) അനുശാസനം ഭരണഘടനയിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇത് എഴുതിപ്പതിഞ്ഞ ഒരു നിയമ തത്ത്വവുമാണ്. 2018-ലെ പിറവം പള്ളിക്കേസ് വിധിയിൽ സുപ്രീം കോടതി താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി.

"ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കോടതികളും അധികാരികളും ഈ വിധിക്കനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇനി മേലിൽ, ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ കോടതികളിൽ വ്യവഹാരപ്പെരുപ്പം സൃഷ്ടിച്ചുകൂടാ."

എന്താണു സഭാ കേസുകളിൽ സുപ്രീം കോടതി വിധി?

* 1934-ലെ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന സാധുവാണ്.

* 1934-ലെ ഭരണഘടന പള്ളികളെ ബന്ധിക്കുന്നതാണ്; സ്ഥായിയായി നിലനില്ക്കുന്നതാണ്.

* മലങ്കരസഭ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്; 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്ര എപ്പിസ്കോപ്പലാണ്.

* ഇടവകപ്പള്ളികൾക്ക് 2002-ലെ പുതിയ ഭരണഘടന പോലുള്ള ഭരണരീതി സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ല; ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 25-ഉം 26-ഉം അനുഛേദനങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണ്.

* പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേൽക്കോയ്മയുടെ മറവിൽ പള്ളികളിൽ സമാന്തര ഭരണ സംവിധാനം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതല്ല.

* പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കായാണ്; മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന നിലയിൽ ആത്മീയ അധികാരങ്ങളും അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്നു.

* മലങ്കര സഭയുടെ ലൗകികവും വൈദികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹിത്വം, 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുള്ളതാണ്.

* പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയാധികാരം അസ്തമനബിന്ദുവിലെത്തിയെന്ന കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലിന് സർവ്വശക്തിയും നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി, പാത്രിയർക്കീസിന് പള്ളികളുടെ ഭരണകാര്യത്തിൽ ഇടപെടാവുന്നതല്ല; വികാരിമാരെയും വൈദികരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും മേൽപട്ടക്കാരെയും നിയമിക്കാവുന്നതല്ല. ഈ നിയമനാധികാരം, 1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം, ബന്ധപ്പെട്ട ഭദ്രാസനങ്ങൾ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തുടങ്ങിയവരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്.

* ഒരു സഭാംഗത്തിനു സഭ വിട്ടു പോകാം. ഏതു സംഘടനയുടെയും അംഗത്വം വേണ്ടെന്ന് വെക്കാനുള്ള അവകാശത്തിനും ആഗോള മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ 20-ാം അനുച്ഛേദത്തിനും അനുസൃതമാണിത്. എന്നാൽ ഒരു പള്ളിയുടെ ഇടവകപ്പൊതുയോഗത്തിന് ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനപ്രകാരമോ അല്ലാതെയോ മലങ്കരസഭ വിട്ടുമാറുവാൻ തീരുമാനിക്കാവുന്നതല്ല. ഒരിക്കൽ **ട്രസ്റ്റുണ്ടായാൽ അത് എക്കാലവും നിലനി ൽക്കും.**

* ഒരു സഭ രൂപീകരിക്കുകയും അത് അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കളുടെ മെച്ചത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രസ്തുത ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക്, ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, അതിന്റെ സ്വത്തും ഭരണവും കൈപ്പിടിയിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മലങ്കരസഭ ഒരു ട്രസ്റ്റിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാണ്. ട്രസ്റ്റിലാണ് അതിന്റെ വസ്തുക്കൾ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നത്. 1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം, ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കു ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് സഭ വിട്ടുപോകാം. എന്നാൽ സഭാധികാരികളുടെ അംഗീകാരമില്ലാതെ 1934-ലെ ഭരണഘടനയുടെ പരിധിക്കു വെളിയിൽ സഭയുടെ സ്ഥാവരജംഗമ സ്വത്തുക്കൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

* പാത്രിയർക്കീസിനും കാതോലിക്കായ്ക്കും ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ബാധകമായ 1995-ലെ കോടതിവിധിയിലെ ആജ്ഞകൾ ലംഘിക്കുന്നതിനാണ് അപ്പീൽവാദികൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭൗതികാധികാരങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

* ചരിത്രപശ്ചാത്തലവും പിന്തുടർന്നുപോന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും പ്രകാരം, പാത്രിയർക്കീസിന്, വികാരിമാർ, വൈദികർ, ശെമ്മാശന്മാർ, മേൽപട്ടക്കാർ തുടങ്ങിയവരെ നി യമിക്കാനുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. ഇത്തരം അധികാരങ്ങൾ സഭയുടെ അധികാരശ്രേണിയിലുള്ള മറ്റ് അധികാരികൾക്കു മാത്രമായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് 2002-ലും തുടർന്നും ചെയ്തതുപോലെ, പള്ളികളിൽ സമാന്തര ഭരണസംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി 1934-ലെ ഭരണഘടന ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് അധികാരം വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുവദിക്കാവുന്നതല്ല.

* ഏകപക്ഷീയമായ, മേൽപറഞ്ഞ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരപ്രയോഗങ്ങൾ നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് 1995-ൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതാണ്. ഈ വിധിയും ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണ്. **ഞങ്ങൾ ഈ വിധിന്യായത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം, പക്ഷാന്തരമായി മാത്രമാണ്, 1995-ലെ വിധിയിൽ, പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ അതു പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലായെന്ന തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടത്.**

* ഇടവകാംഗങ്ങൾക്ക് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷതയിലും അപ്പോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ചയിലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ അത് 1934 -ലെ ഭരണഘടന അതിലംഘിച്ച്, വികാരിമാർ, വൈദികർ, ശെമ്മാശന്മാർ, മേൽപ്പട്ടക്കാർ തുടങ്ങിയവരുടെ നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

* 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് എല്ലാ ആഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിലും തീരുമാനം ചെയ്യാനവകാശമുള്ളതും ഭദ്രാസനങ്ങൾക്കായി മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതുമാണ്.

* വികാരിമാരുടെ നിയമനം മതേതര വിഷയമാണ്. 1934 -ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം, വികാരിമാർ, ശെമ്മാശന്മാർ, മെത്രാന്മാർ തുടങ്ങിയവരെ നിയമിക്കുന്നതുമൂലം, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന 25, 26 അനുഛേദങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന

ഏതെങ്കിലും അവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷതയുടെ മറപിടിച്ച് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരമില്ല. മറിച്ചാകണമെങ്കിൽ നിയമാനുസൃതം 1934-ലെ ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ തത്വം ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാം ബാധകമാണ്.

* വിവിധ തലങ്ങളിൽ ചുമതലകൾ വിഭജിച്ചാണ് സഭയുടെ ഭരണം നടത്തുന്നത്. ഒരു വ്യക്തിക്ക്, അയാൾ എത്ര തന്നെ ഉന്നതനായാലും, ഈ ഭരണരീതി കവർന്നെടുക്കാവുന്നതല്ല. 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലുള്ള ചുമതലവിഭജനം സഭയുടെ കാര്യക്ഷമമായ ഭരണത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. ഭരണഘടനയിലെ ഇതു സംബന്ധിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ സഭ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്വഭാവമുള്ളതാണെന്ന അടിസ്ഥാനതത്വത്തിന് എതിരല്ല. അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷത എന്ന സങ്കല്പത്തിന് എതിരായാണ് 1934-ലെ ഭരണഘടന എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കത്തക്കതല്ല. അതേപോലെ, ഇത് ഒരു അനീതി നിറച്ച പ്രമാണ സാമഗ്രിയോ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച ഇടവകാംഗങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയോ ആകില്ല.

* പള്ളിയും, സെമിത്തേരിയും ആർക്കും പിടിച്ചെടുക്കാവുന്നതല്ല. പുരാതന ആചാരപ്രകാരം നിലനിന്നുപോന്ന പോലെ, പ്രസ്തുത അവകാശത്തോടെ, ഇത് ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ നി ലനിൽക്കേണ്ടതാണ്. മലങ്കരസഭാ വിശ്വാസത്തിൽ തുടരുന്നിടത്തോളം, ഒരു ഇടവകാംഗം ഈ അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനെ ആർക്കും നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല. സെമിത്തേരിയിൽ മാന്യമായി സംസ്കരിക്കപ്പെടാനുള്ള അവകാശത്തെ ഹനിക്കാവുന്നതുമല്ല. അതിന്റെ ഉടമകൾ തങ്ങളെന്ന് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലും ആർക്കും അവകാശവാദം ഉയർത്താവുന്നതല്ല. ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ഇതു സാദ്ധ്യമല്ല; ആർക്കും പള്ളിയോ സ്വത്തുക്കളോ കയ്യേറാവുന്നതുമല്ല.

* സഭയുടെ സ്വാഭാവിക പൊതുവിശ്വാസം യേശുക്രിസ്തുവിലാണ്. ഇത് കാതോലിക്കോസിന്റെയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെ പേരിൽ, അനാവശ്യമായി വിഭജിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഭരണവും മറ്റ് അധികാരങ്ങളും പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ശ്രമം നടത്തി വരുന്നു. ഇതിനായി, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ മറവിൽ, ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും കാതോലിക്കോസിന്റെയും മേലദ്ധ്യക്ഷത സംബന്ധിച്ച് തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. ഈ തർക്കങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നല്ലതോ യഥാർത്ഥമോ ആയ കാരണങ്ങളില്ല.

* പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം പള്ളിയുടെ ഭൗതിക ഭരണ കാര്യങ്ങളിലേക്ക് ഒരിക്കലും വ്യാപരിച്ചിട്ടില്ല. 1995-ലെ വിധിന്യായത്തെ ലംഘിച്ച് പള്ളിക്കാര്യങ്ങളിൽ, പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തിയ അനർഹമായ ഇടപെടലുകളെയും പ്രവൃത്തികളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ പരമാധികാരത്തെ കാതോലിക്കോസ് വിഭാഗം നിഷേധിക്കുന്നു വെന്നു പറയാനാവില്ല. 1995-ലെ വിധിക്ക് ശേഷം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയ്ക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പള്ളിയുടെ സ്വത്തുക്കൾ 1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം ഭരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ബാധകമായ 1995-ലെ വിധിയെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം ബഹുമാനിച്ചിട്ടില്ല. ഹൈക്കോടതിയിൽ, കാതോലിക്കാപക്ഷം റിട്ട് ഹർജികൾ ഫയൽ ചെയ്തത് പാത്രിയർക്കീസും (അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളും) 1995-ലെ വിധി ലംഘിച്ച് വികാരി മുതലായവരെ നിയമിക്കുന്നത് തടയുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു.

* 1934-ലെ ഭരണഘടന ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അതിനെതിരെയുള്ള തർക്കങ്ങളും തടസ്സങ്ങളും പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന് ഉയർത്താവുന്ന തരത്തിലുള്ളവയല്ല. മലങ്കരസഭയുള്ളിടത്തോളം, സ്വത്തുക്കൾ സഹിതം, തനിമയോടെ ഒന്നാകെയാണു സഭ നിലനിൽക്കേണ്ടത്. ഒരു ഗ്രൂപ്പിനോ ഘടകത്തിനോ, ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരമോ അല്ലാതെയോ സ്വത്തുക്കളോ ഭരണമോ കൈക്കലാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അത് സഭയുടെ ഭരണ കാര്യങ്ങളിലെ തികച്ചും നിയമവിരുദ്ധമായ കൈകടത്തലാകും; വസ്തുക്കളിന്മേൽ കയ്യൂക്കുകൊണ്ടുള്ള കയ്യേറ്റമാകും. സഭയുടെ സ്വഭാവത്തിനോ അതിന്റെ വസ്തുക്കൾക്കോ ഭരണത്തിനോ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക്, ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, സാധിക്കുന്നതല്ല. നിയമാനുസൃതം 1934-ലെ ഭരണഘടന ഭേദഗതി ചെയ്യുക മാത്രമാണ് ഭരണക്രമം മാറ്റുവാനുള്ള ഏക ഉപാധി. 1934-ലെ ഭരണഘടനയുടെ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിരുദ്ധമായി ഇടവകപ്പള്ളികൾക്ക് ബൈലോകൾ പോലും ഉണ്ടാക്കത്തക്കതല്ല.

* 1934-ലെ ഭരണഘടന, മലങ്കരസഭയുടെ വസ്തുക്കളിൽ, നിലവിലോ ഭാവിയിലോ ഉള്ള സ്ഥാപിതമോ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായതോ ആയ, അവകാശമോ ഉടമസ്ഥതയോ താൽപര്യമോ, സൃഷ്ടിക്കുകയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ കൈമാറുകയോ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ ഇല്ലാതാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; ഒരു ഭരണസംവിധാനമുണ്ടാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ ഭരണഘടന രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഉടമ്പടികൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണ് എന്നവകാശപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം, ഏതു നിലയിലും, മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, 1934-ലെ ഭരണഘടനയെ ഉടമ്പടികൾ മറികടക്കുന്നതല്ല.

* അടിസ്ഥാനപരമായി എപ്പിസ്കോപ്പലായ ഈ സഭയിൽ പള്ളികൾക്ക് എത്രത്തോളം സ്വയംഭരണം ഭരണഘടന നൽകിയിട്ടുണ്ടോ, അത് 22-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്ന ഭരണത്തിനും അത്യാവശ്യ ചെലവുകൾക്കും വേണ്ടിയാണ്.

* 2002-ലെ ഭരണഘടനയുടെ രൂപീകരണം നിയമവിരുദ്ധവും അസാധുവുമായ നടപടികളുടെ ഫലമായുള്ളതാണ്. അത് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. മലങ്കരസഭയിലെ പള്ളികളുടെ സമാന്തര ഭരണത്തിനുള്ള സംവിധാനമായി അതിനെ കണക്കാക്കാനുമാവില്ല. 1934-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരമാണ് പള്ളികളിലെ ഭരണം നടത്തേണ്ടത്.

* 1934-ലെ ഭരണഘടന ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ ഭരണത്തിനനുയോജ്യവും മതിയായതുമാണ്. അതിനാൽ സിവിൽ നടപടി നിയമം 92-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഒരു സ്കീം (ഭരണസംവിധാനം) രൂപീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

* രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ ഭിന്നത നിലനിൽക്കുന്നതിനാലും രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിനുള്ള സാദ്ധ്യത വളരെ വിരളമായതിനാലും, ഓരോ വിശ്വാസത്തിലും നിൽക്കുന്ന ഓരോ വികാരിമാരെ, ശുശ്രൂഷകൾ നടത്താൻ അനുവദിക്കണമെന്ന അപേക്ഷ അംഗീകരിക്കത്തക്കതല്ല; കാരണം, ഇത് സമാന്തര ഭരണസംവിധാനത്തിന് പരിപോഷണം നൽകുന്നതാകും.

വിലയിരുത്തൽ

കേരള നിയമസഭയിലൂടെ നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തിക്കിട്ടണമെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്നവർക്കും അതിനായി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നവർക്കും ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാണ് - ഈ ആവശ്യം ഭരണഘടനാനുസൃതമല്ല. ആര് ഇക്കാര്യം ചോദ്യം ചെയ്ത് കോടതിയെ സമീപിച്ചാലും, ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തേക്കാവുന്ന നിയമം കോടതി അസ്ഥിരപ്പെടുത്തും.

ഇപ്പോൾ നിയമ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി ഉയർത്തുന്ന പാഴ്മൊഴികൾ ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ്. ഒരു വിഭാഗം സഭാംഗങ്ങളുടെ 'കണ്ണിൽ പൊടിയിടൽ' മാത്രമാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം.

(പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് വിഭാഗം,
മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ)